Lietas Nr. C07056215

AIZMUGURISKS SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2015.gada 28.oktobrī

Aizkraukles rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I.Zālīte,
ar tiesas sēdes sekretāri G.Mečaju,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA „RT Piedziņas grupa" prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

APRAKSTOŠĀ DAĻA

SIA „RT Piedziņas grupa" (turpmāk – prasītāja) 2015.gada 30.martā cēlusi Aizkraukles rajona tiesā prasību pret /pers. A/ (turpmāk – atbildētājs) par parāda piedziņu. Prasības pieteikumā norādīts, ka 2009.gada 14.janvārī atbildētājs un AS „Latvijas Krājbanka" (turpmāk – banka) noslēdza patēriņa kredīta līgumu Nr.RC62-09-X-002 (turpmāk – aizdevuma līgums), saskaņā ar kuru atbildētājs saņēma aizdevumu Ls 1871,82 apmērā. Saskaņā ar aizdevuma līguma 4.5.punktu, par aizdevuma izmantošanu atbildētājs maksā bankai 25% gadā. Ar aizdevuma līgumu izsniegtā aizdevuma pilnīgas atmaksas termiņš noteikts 2015.gada 15.janvāris.

Aizdevuma līguma 5.5.punkts paredz, ka par termiņā nesamaksātu aizdevumu un/vai procentiem par aizdevuma izmantošanu aizņēmējam jāmaksā līgumsods 0,5% dienā no termiņā neatmaksātās summas.

Aizdevuma līgumā noteiktās saistības atbildētājs nepildīja.

2009.gada 28.oktobrī banka un prasītāja noslēdza cesijas līgumu (turpmāk – cesijas līgums), saskaņā ar kuru banka nodeva prasītājai savas prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no aizdevuma līguma, kā arī pie tā noslēgtajiem citiem līgumiem un vienošanām. Cesijas līguma noslēgšanas dienā apturēta līgumisko procentu un līgumsoda uzskaite.

2010.gada 11.maijā prasītāja nosūtīja atbildētājam pirmstiesas brīdinājumu, kurā paziņoja par cesijas līguma noslēgšanu, pieprasīja parāda summas samaksu, kā arī brīdinājuma, ka saistību neizpildes gadījumā prasītāja vērsīsies tiesā ar prasību par parāda piedziņu.

Laikā periodā no 2010.gada novembra līdz 2011.gada aprīlim atbildētājs atmaksāja parāda daļu Ls 220 apmērā, kas saskaņā ar patēriņa kredīta noteikumu 6.4.punktu novirzīti līgumsoda un daļējai līgumisko procentu samaksai.

2015.gada 15.janvārī iestājās aizdevuma pilnīgas atmaksas termiņš.

2015.gada 5.februārī prasītāja atkārtoti nosūtīja atbildētājam pirmstiesas brīdinājumu, pieprasot veikt pilnas parāda summas samaksu un brīdinot, ka saistību neizpildes gadījumā prasītāja vērsīsies tiesā ar prasību par parāda piedziņu.

Atbilstoši aprēķinam par laika posmu no 2009.gada 14.janvāra līdz 2011.gada 4.aprīlim no aizdevuma līguma izrietošā parāda summa ir 3083,03 EUR, kas sastāv no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas 2650,16 EUR, līgumiskajiem procentiem par laika periodu no 2009.gada 16.februāra līdz 2009.gada 28.oktobrim 432,87 EUR apmērā.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai parādu 2650,16 EUR, līgumiskos procentus 432,87 EUR, valsts nodevu 358,06 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR apmērā, atzīt prasītājai tiesības saņemt procentus par kapitāla lietošanu 6% apmērā gadā no piespriestās, bet vēl nepiedzītās summas par laika posmu līdz sprieduma izpildes dienai.

Rakstveida paskaidrojumus par prasību atbildētājs tiesā nav iesniedzis.

Prasītājas pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. Tiesā 2015.gada 16.oktobrī saņemts prasītājas iesniegums, kurā norādīts, ka prasītājs prasību uztur pilnā apmērā, lūdz tiesu izskatīt lietu bez prasītājas pārstāvja klātbūtnes tiesas sēdē *(lietas 28.lapa)*.

Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies, nav paziņojis par neierašanās iemesliem. Atbildētājam par tiesas sēdi paziņots 2015.gada 1.oktobrī, nosūtot tiesas pavēsti ierakstītā pasta sūtījumā uz atbildētāja deklarētās dzīvesvietas adresi. Tiesas pavēste atbildētājam nosūtīta saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta piekto daļu, un saskaņā ar Civilprocesa likuma 56^1.panta pirmās daļas 3.punktu uzskatāms, ka tiesas dokumenti izsniegti septītajā dienā no nosūtīšanas dienas.

Šādos apstākļos un, ņemot vērā to, ka nepastāv Civilprocesa likuma 209. vai 210.pantā norādītie apstākļi lietas izskatīšanas atlikšanai, tiesa atzīst par iespējamu lietu izskatīt bez pušu klātbūtnes tiesas sēdē.

MOTĪVU DAĻA

Tiesa, izvērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civillikuma 1934.pants noteic, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Atbilstoši Civillikuma 1935.pantam līgums, ar ko viena puse apsola aizdevumu dot, bet otra to pieņemt, ir spēkā no tā laika, kad līdzēji vienojas savā starpā par aizdodamā daudzuma apmēru.

Starp AS „Latvijas Krājbanka" un atbildētāju 2009.gada 14.janvārī noslēgts patēriņa kredīta līgums Nr.RC62-09-X-002, saskaņā ar kuru atbildētājam izsniegts aizdevums Ls 1871,82 apmērā ar procentu likmi 25 procenti gadā par aizdevuma izmantošanu, aizdevuma pilnīgas atmaksas

termiņš noteikts 2015.gada 15.janvāris. Līguma 5.5.punktā pielīgtas atbildētāja saistības maksāt līgumsodu 0,5 procenti dienā no termiņā neatmaksātās summas *(lietas 9.lapa)*.

Tiesa konstatē, ka starp pusēm ir noslēgts Civillikuma 1934.pantam atbilstošs aizdevuma līgums, pusēm uzņemoties līgumā noteiktās saistības, atbildētājam apņemoties atdot aizdevumu un maksāt procentus līgumā noteiktajā kārtībā, apmērā un termiņos, kā arī ciest līgumsodu saistību nepienācīgas izpildīšanas gadījumā. Minētais atbilst arī Civillikuma 1943.pantā paredzētajam, proti, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš ir saņēmis, Civillikuma 1946.panta nosacījumiem par pienākumu maksāt procentus par aizdevumu, ja tie norunāti, Civillikuma 1717.pantā minētajam par personas uzņemšanos ciest līgumsodu par saistības neizpildīšanu vai pienācīgu neizpildīšanu.

No lietas materiāliem secināms, ka atbildētājs noslēgto līgumu juridiski nav apstrīdējis, līdz ar to tas atzīstams par tiesīgi noslēgtu darījumu, kas atbilstoši Civillikuma 1587.pantam uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

2009.gada 28.oktobrī cedents AS „Latvijas Krājbanka" un cesionārs SIA „RT Piedziņas grupa" noslēguši cesijas līgumu, saskaņā ar kuru AS „Latvijas Krājbanka" nodevusi prasītājai prasījuma tiesības pret cedenta parādniekiem, tajā skaitā pret atbildētāju *(lietas 10.-12.lapa)*, par ko atbildētājam paziņots ar 2010.gada 11.maija vēstuli *(lietas 17.lapa)*.

Ņemot vērā Civillikuma 1793.panta 3.punktu, kas noteic, ka prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi, Civillikuma 1805.panta nosacījumus, kas noteic, ka cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savukārt citam un izlietot to pret parādnieku, kā arī Civillikuma 1806.pantu, kas noteic prasījuma pāriešanas nosacījumus cesionāram, tiesa atzīst, ka prasītāja ir ieguvusi prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no 2009.gada 14.janvāra patēriņa kredīta līguma.

2015.gada 15.janvārī iestājies aizdevuma pilnīgas atmaksas termiņš, tādejādi prasītāja 2015.gada 5.februārī atbildētājam nosūtījusi paziņojumu, kurā pieprasīts līdz 2015.gada 25.februārim veikt pilnu parāda summas samaksu, prasītāja informējusi atbildētāju, ka parāda nesamaksas gadījumā prasītāja vērsīsies tiesā ar prasību par izsniegtās aizdevuma summas, procentu un līgumsoda piedziņu *(lietas 18.lapa)*. Brīdinājumā noteiktajā termiņā atbildētājs parādu nav samaksājis, tāpēc prasītāja vērsusies tiesā.

Prasītāja ir pierādījusi atbildētājam piešķirtā aizdevuma izsniegšanu. Samaksas pierādīšanai prasītāja tiesā iesniegusi atbildētāja kredīta konta izrakstu Nr.7, no kura redzams, ka 2009.gada 14.janvārī atbildētāja kontā ieskaitīta naudas summa Ls 1871,82 apmērā *(lietas 14.lapa)*.

Atbildētājs paskaidrojumus par celto prasību nav iesniedzis un iebildumus pret prasībā minētajiem apstākļiem nav izteicis, noslēgtā līguma tiesiskumu un parāda aprēķinu nav apstrīdējis. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt prasības pieteikumā norādītos apstākļus – faktu, ka atbildētājam pastāv nenokārtota maksājuma saistība un atbildētāja pamatparāds ir 2650,16 EUR apmērā, kas piedzenams no atbildētāja par labu prasītājai.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja līgumiskos procentus par aizdevuma izmantošanu 432,87 EUR apmērā.

Civillikums neparedz svešas lietas bezmaksas lietošanu. Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. No Civillikuma 1946.panta noteikumiem izriet, ka par aizdevumu dodami procenti, ja tie bijuši tieši norunāti.

No patēriņa kredīta līguma 4.5.punkta redzams, ka ir pielīgta atbildētāja saistība par aizdevuma izmantošanu maksāt 25 procentus gadā.

No prasītājas iesniegtā aprēķina izriet, ka procenti par aizdevuma izmantošanu par laika periodu no 2009.gada 16.februāra līdz 2009.gada 28.oktobrim ir 432,87 EUR apmērā *(lietas 13.lapa)*.

Tiesa atzīst, ka aizdevuma lietošanas procenti aprēķināti atbilstoši līguma nosacījumiem. Judikatūrā pausta atziņa, ka prasītājam ir tiesības saņemt līgumiskos procentus, kas uzkrājušies līdz līguma izbeigšanas brīdim *(Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2013. gada 30. janvāra spriedums lietā Nr. SKC-644/2013)*. Līgumiskie procenti aprēķināti līdz 2009.gada 28.oktobrim, līdz cesijas līguma noslēgšanas dienai, līgums nav izbeigts, 2015.gada 15.janvārī iestājās aizdevuma pilnīgas atmaksas termiņš, līdz ar to nav pārkāpts nosacījums par līgumisko procentu aprēķināšanas periodu. Prasījums par līgumisko procentu piedziņu 432,87 EUR apmērā par laika periodu līdz 2009.gada 28.oktobrim ir pamatots un apmierināms. Tiesai nav pamata šo procentu aprēķinu apšaubīt, līdz ar to pielīgtie, bet nesamaksātie procenti piedzenami no atbildētāja par labu prasītājai.

Atbildētājs savas procesuālās tiesības iesniegt paskaidrojumus un apstrīdēt prasītājas prasījumus nav izmantojis. Tiesai nav iesniegti pierādījumi, ka atbildētājs savas maksājumu saistības būtu izpildījis, jo atbilstoši Civillikuma 1838.panta pirmajai daļai samaksas pierādīšanas pienākums gulstas uz parādnieku un līdz ar to prasītājas celtā prasība pret atbildētāju ir apmierināma.

Prasītāja lūgusi tiesu atzīt tās tiesības saņemt procentus par kapitāla lietošanu sešus procenti apmērā gadā no piespriestās, bet vēl nepiedzītās summas par laika posmu līdz sprieduma izpildes dienai. Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka tiesai, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tā rezolutīvajā daļā jānorāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot to apmēru. Tā kā aizdevuma līdzekļu lietojums turpinās, pamatojoties uz Civillikuma 1753., 1757., 1765.pantu, Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājam nosakāmas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6% gadā no parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Prasītāja, ceļot prasību, samaksājusi valsts nodevu 358,06 EUR *(lietas 7.lapa)*. Turklāt prasītāja samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus, kas saistīti ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 4,70 EUR *(lietas 8.lapa)*. Minētie tiesas izdevumi saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu piedzenami no atbildētāja par labu prasītājai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1} pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – desmit dienas, no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tā kā atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumu par prasību un nav ieradies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 208.^{1}pantu tiesai ir pamats taisīt lietā aizmugurisku spriedumu. Civilprocesa likuma 208.^{1}panta trešās daļas ierobežojumi

aizmuguriska sprieduma taisīšanai lietā nav konstatēti.

REZOLUTĪVĀ DAĻA

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 193., 195.pantu, 204^{1}., 208^{1}., 208^{2}., 208^{4}., 208^{5}. panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda:

apmierināt prasību.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „RT Piedziņas grupa", reģistrācijas Nr.40103212527, aizdevuma pamatsummu 2650,16 EUR (divi tūkstoši seši simti piecdesmit *euro* un 16 centus); līgumiskos procentus par aizdevuma lietošanu 432,87 EUR (četri simti trīsdesmit divus *euro* un 87 centus); tiesas izdevumus: valsts nodevu 358,06 EUR (trīs simti piecdesmit astoņus *euro* un 6 centu) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (četrus *euro* 70 centus).

Noteikt SIA „RT Piedziņas grupa", reģistrācijas Nr.40103212527, tiesības saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6% gadā no nesamaksātās pamatsummas līdz sprieduma izpildei.

Samaksa veicama prasītājas kontā Nr.LV34RIKO0002013224890 AS „DnB banka".

Noteikt atbildētājam sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Prasītāja spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas 2015.gada 28.oktobra, iesniedzot apelācijas sūdzību Aizkraukles rajona tiesā.

Atbildētājs ir tiesīgs 20 (divdesmit) dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas iesniegt Aizkraukles rajona tiesai pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese I.Zālīte